

СВЯТА ЗЕМЯ!

Единственият начин да станеш свят

Дейвид Уилкерсън

26 Януари 1998

Старият Завет е пълен с модели и примери от Новия Завет. Когато ми е трудно да разбера някоя истина от Новия Завет, аз търся сянката ѝ в Стария всъщност, аз вярвам, че няма нито един момент в Стария Завет, който да не е пълен с истина за новозаветните вярващи.

Моят дядо, проповедника, ми каза веднъж: „Дейвид, ако ще поучаваш на тема характер, трябва да отидеш в Стария Завет. Там е всяко учение за характера.“ Считам, че беше прав.

Един такъв пример е пасажа относно Моисей и горящия храст. Искам да разгледаме тази история малко по-задълбочено, понеже виждам, че е пълна с дълбока новозаветна истина по темата на светостта.

Първо трябва да попитаме как ставаме свети в Божите очи? Новият Завет ни казва, че сме свети както е „свят Бог“:

“Но, както е свет Той, Който ви е призовал, така бивайте свети и вие в цялото си държане; защото е писано: "Бъдете свети, понеже Аз съм свет".” (1 Петрово 1:15-16). С други думи: „Писано е, записано е, установено е веднъж завинаги: ние сме свети както е свят нашия Бог!“

“Както ни е избрал в Него преди създанието на света, за да бъдем свети и без недостатък пред Него в любов” (Ефесяни 1:4). Павел казва: „От самото начало на творението ние сме били призовани да живеем свято и безупречно!“

“До Божията църква, която е в Коринт, до осветените в Христа Исуса, призовани да бъдат свети...” (1 Коринтяни 1:2). Гръцката дума за свети тук е „свят“. Така че буквалното значение на тази фраза е: „Ако сте в Христос, значи сте призовани да бъдете свети!“

“Защото Бог не ни е призовал на нечистота, а на светост.” (1 Солунци 4:7). Бог не ни е призовал само към спасение, или за рая, или пък да приемем прошката Му. По-скоро тези неща са облагите от истинския ни призив, който е да бъдем свети, както Той е свят!

Всеки един вярващ в църквата на Исус Христос е призован да бъде свят както е свят Христос, да бъде чист, неопетнен в Божите очи. Така че, ако си новороден святостта трябва да е вика на сърцето ти: “Господи, искам да бъда като Исус. Искам да ходя свят пред Теб през всичките дни на живота ми!“

Докато четеше тези новозаветни стихове, може би си се стреснал: „Искаш да кажеш, че трябва да бъда свят като Исус? Невъзможно! Той беше неопетнен, безупречен, съвършен. Как е възможно въобще някой да живее по този начин? Освен това Библията не казва ли: „Няма никой толкова свят като Господ“?

Това беше истинската причина за даването на Закона – да ни покаже, че е невъзможно да се сравняваме с Божите стандарти за святост. Никакво количество човешка воля, сила или способности, никога не могат да ни направят святи.

Следователно, ако само Господ е свят, има само един начин за нас да бъде святи:

Трябва да сме в Христос и Неговата святост трябва да стане наша!

“... ако коренът е свет, то и клоните са свети.” (Римляни 11:16). Павел казва, че понеже Исус, коренът, е свят, следователно и ние, клоните, също сме святи. А Йоан пише: „Аз съм лозата, вие сте клоните...” (Йоан 15:5). С други думи, понеже сме в Христос, ние сме святи поради Неговата святост.

Истината е, че Бог признава за свят само един човек – Исус Христос и в Божите очи има само двама души в историята – първият, истинският Адам и вторият Адам, който е Исус. Цялото човечество беше обвито в първия Адам и когато той съгреша, ние станаме грешници. След това Исус дойде като нов човек и чрез помирението на Кръста цялото човечество беше събрано в Него. Днес Бог признава само този човек – Исус – и Той е свят.

Както Адам, отделени от изкуплението на Исус, ние никога не можем да бъдем святи. Няма значение колко дълго живеем или колко много се опитваме, няма значение колко се молим или колко често четем Библията, никога не можем да станем съвършено святи. Библията казва, че ако не сме изпълнили целия Закон, ако имаме дори една зла мисъл, значи не сме изпълнили нищо от Закона. И не можем да бъдем святи.

Само Исус е съвършено свят. И ако някой човек някога трябва да се изправи пред небесния Отец и да бъде приет от Него, този човек трябва да бъде в Христос. Бог няма да приеме никой друг човек. (За щастие това включва „стария ни човек“, мъртвия грешник в нас!) Ние се изправяме пред Отец без никакви лични заслуги, а само с благодатта на Христос.

Всеки път, когато ходим в тайната си молитвена стаичка молитвата ни трябва да бъде: „Господи, не се моля за нищо, а само да бъда в Христос. Няма какво да Ти дам, нямам добри дела, нямам лична святост. Идвам при Теб, само защото съм в Христос. И заявявам Неговата святост. Знаем, че стоя пред Теб неосъден понеже съм в Него!“

Човекът Исус, който е свят и безупречен, има тяло и ние сме това тяло!

“А вие сте Христово тяло, и по отделно части от Него.” (1 Коринтяни 12:27). Ние сме частите на Христовото тяло! Чрез вяра ние сме кост от костите и плът от плътта Му.

А сега всички ние сме били осиновени в едно семейство, като част от един човек: „Така и ние мнозината сме едно тяло в Христа, а сме части, всеки от нас, един на друг.“ (Римляни 12:5)

Виждате ли, от гроба излезе човек. И от времето на Кръста всички, които се покаят и повярват в този нов човек се събират в Него: „Защото ние всички, било юдеи или гърци, било роби или свободни, се кръстихме в един Дух да съставяваме едно тяло, и всички от един Дух се напоихме. Защото тялото не се състои от една част, а от много.“ (1 Коринтяни 12:13-14)

Вече няма черни, бели, жълти, кафяви, евреи, мюсюлмани или езичници. Всички ние сме една кръв, един нов човек в Христос Исус!

И поради Христовото дело на Кръста, човек вече нямаше защо да се опитва да бъде свят като спазва Закона и заповедите. Той не можеше да стане свят чрез добри дела, праведни дела, човешки усилия или борби в плътта: “И в едно тяло да примири и двата с Бога чрез кръста, като уби на него враждата.” (Ефесяни 2:16). „Като в плътта Си унищожи враждата, сиреч, закона със заповедите му изразени в постановления, за да създаде в Себе Си двата в един нов човек, и тъй да направи мир“ (стих 15).

Само един човек щеше да бъде приет от Отец – новият, възкресен човек! И когато този нов човек представи на Отец всички, които имат вяра в него, Отец отговори: „Приемам ви всички като святи, понеже сте в Сина Ми!“ „... ни е обдарил във Възлюбения Си“ (1:6).

Още повече, че ние сме подпечатани със Святия Дух: „За да се приложи когато се изпълнят времената, сиреч, да се събере в Христа всичко... в Когото като и повярвахте, бяхте запечатани с обещания Свети Дух“ (стихове 10, 13).

И така виждате, че светостта не е нещо, което ние правим или постигаме, или пък изработваме. По-скоро е нещо, което вярваме! Бог ни приема като святи само, когато имаме вяра в Христос и живеем в Него. Пътят към светостта не е чрез човешки способности, а чрез вяра!

Това е чудесният Божии отговор на неспокойния плач на множествата християни, които жадуват за разбиране за това как да бъдат святи. Ние сме святи само, когато почиваме в Христовата святост! Нашата святост е Неговата святост, която се излива към нас, клоните, от корена.

Но понякога тази библейска доктрина за святост не се практикува от църквата. Често за светостта се е мислело само като за външното поведение.

Моят дядо, проповедника е пример за това. Той беше служител назарянин в ранното движение на светостта и не позволяваше на християните да носят пера на шапките си. Имаше едни златни ножици в джоба си и когато някоя жена дойдеше на амвона и наведеше глава, той отрязваше всички пера!

Въпреки това дядо ми дъвчеше тютюн, понеже нямаше „забрана от светостта“ против това. Той дори имаше плювалник близо до амвона, така че да дъвче тютюн, докато проповядва. Извърщаше глава и плюеше сока, докато проповядваше срещу жени, които си слагаха червило!

Слушал съм проповедници на светостта да се противят с часове против женския грим, определени модели рокли, дължина на косата и други неща, като ги наричат „въпрос на святост“. А същите тежи мъже бяха най-големите клюкари!

Възлюбени, Божието послание към нас за светостта не е за външните неща. Става дума за вяра и Той го казва много ясно и просто! Да, Светият Дух ще се разбере с външния човек, ще ни научи да се облечем в простота и благоприличие. Но Той прави това чрез убеждение, в Неговото време и по Неговия начин.

За да разберем по-добре колко святи трябва да бъдем, трябва да се върнем в Стария Завет, към разказа за Моисей и горящия храст!

Вероятно сте чели този пасаж. Моисей беше съвсем сам на планината Хорив, пасеше стадото на тъста си, когато изведнъж странна гледка прикова вниманието му: един храст гореше, като подпален, а въпреки това не изгаряше!

Моисей реши да погледне отблизо и когато се приближи, Бог го извика от храста: „И Моисей си рече: Да свърна и да прегледам това велико явление, защо къпината не изгаря. А като видя Господ, че свърна да прегледа, Бог го извика изсред къпината...“ (Изход 3:3-4)

Бог беше в храста. Затова той гореше, а не изгаряше. Това беше видимо проявление на Божията святост. Всъщност, където присъства Той, това място е свято!

След това Господ каза на Моисей: „... Да се не приближиш тука; изуй обувката от нозете си, защото мястото, на което стоиш, е света земя.“ (стих 5). Повечето от нас подминават този стих без да разбират огромната дълбочина на неговото значение. Чувал съм много противоречиви мнения за това какво има пред вид Бог когато заповяда на Моисей: „Събуй си обувките.“ Някои учени казват, че означава: „Съблечи си гордостта.“ Други казват, че означава: „Съблечи си високомерието.“

Аз вярвам, че фразата е много по-дълбока от тези неща. Мисля, че тя има нещо общо с предмета на това послание – как да бъдем святи!

Помислете за това: Моисей скоро щеше да бъде призван за вечните Божии цели за него – да избави Израел от робство. Но преди това Бог трябваше да му покаже земята, върху която Той, Господ, трябва да бъде намерен. Тя трябваше да е свята земя. Накратко Моисей беше призван за общение с Бог очи в очи и трябваше да бъде подготвен за това!

Разбира се Моисей беше уплашен, когато Бог му говори: „... А Моисей затули лицето си, защото се боеше да погледне към Бога.“ (стих 6). Но Библията казва, че това е същият човек, който „говореше с Бог лице в лице“.

И така, как беше променен Моисей толкова драстично? Кое го преобрази от човек, който скри лицето си в Божието присъствие до човек, човек, чието лице светеше ярко след като свободно говореше с Господ очи в очи?

Това стана понеже Моисей имаше откровение за вида земя, на която трябва да бъде намерен Бог!

Новозаветната истина, която съответства на този пасаж е „за да не се похвали ни една твар пред Бога“ (1 Коринтяни 1:29).

Този стих не е просто новозаветна истина. Той беше истина в дните на Моисей! Моисей не можеше да освободи Божия народ със собствените си сили. Трябваше да се научи веднъж завинаги, че Божието дело не става чрез човешки способности, а чрез абсолютна вяра и зависимост от Господ!

Това се отнася за всеки християнин днес. Трябва да се отречем от всичко, което плътта се опитва да поднесе на Бог. Всъщност, Бог ни казва това, което каза и на Моисей: „Има само една земя, на която можеш да Ме достигнеш и това е святата земя. Не можеш да вярваш на плътта си, понеже никоя плът няма да устои в присъствието Ми!“

Но защо Бог се фокусира върху обувките в този пасаж? Какво общо има това с отричането от плътта? Първо, краката ни са едни от най-нежните части на тялото ни. А какво са обувките, ако не протекция за плътта? Те ни защитават от частици, камъни, змии, от мръсотия и прах, от горещия паваж.

Виждате ли какво казваше Бог на Моисей тук? Той ползваше нещо обикновено, нещо от ежедневието, за да предаде духовен урок, точно както и Исус правеше по-късно, като използваше монети, перли, камили и синапово семе. Бог казваше: „Моисей, ти си облякъл нещо, за да предпазиш плътта си от нараняване. Но никаква плътска защита няма да може да те опази там, където ще те изпратя. Ще се нуждаеш от чудо!“

Пращам те в Египет – тази яма от беззаконие, за да се изправиш срещу един закоравял диктатор. Ще попаднеш в ситуации, от които мога да те избавя само аз. Така че, ако не оставиш на страна това да разчиташ на плътта си, смириенето и ревността ти, няма да можеш да направиш онова, за което те призовавам. Всичките ти способности ще бъдат безполезни, докато не ги осветиш. Трябва да повярваш изцяло в името и силата Ми!“

Всъщност, Моисей щеше да се изправи пред всевъзможни изпитания. Той щеше да води около три милиона души в пустинята, където нямаше магазини, молове, нямаше дори и кладенец с вода. Трябваше да зависи изцяло от Бог за всичко!

Трябва да разберете – Моисей вече се беше опитал да бъде освободител със силата на плътта. Преди 40 години той беше взел меч и беше убил един жесток египетски робовладелец. А сега Бог казваше: „Моисей, ревността ти трябва да бъде осветена или тя ще те унищожи! Готов ли си да оставиш меча си и да се довериш на Моя меч? Ще оставиш ли всяка надежда да бъдеш освободител със собствените си сили и способности? Ще се откажеш ли от доверието ти в плътта, за да вършиш волята Ми?“

Святостта, която изисква Бог е буквално извън всяка човешка сила!

Невъзможно е, който и да е от нас да постигне святост в Божите очи чрез собствените ни сили и воля. Има само един начин да бъдем святи и един принцип, чрез който да достигнем до Господ в християнското ни служение. Трябва да отидем при Него и да кажем: „Господи, няма какво да Ти дам. Ти трябва да направиш всичко!“

Може да си свободен от всяка похот, от всяко желание да вършиш зло, а все пак да не си свят. Може да си чудесен човек, любящ съпруг, праведен и честен човек, а все пак да не си свят. Напротив, цялата ни човешка добрина е мръсни дрипи в Божите очи!

Но ние сме убедени: „Само ако мога да победя този последен грях, ще мога да живея свято.“ Така че хващаме меча в ръце – меча на волята, обещанията, добрите намерения – и се залавяме да убием врага в сърцата си, в опит да постигнем победата.

Но това никога няма да се случи! Никога не можем да бъдем святи, докато стоим на земята на себеправедността. Трябва да събуем обувките на плътта!

Преди години много евангелски църкви пееха една песен, която много мразех. Тя казва: „Прости ми, Господи, и ме изпитай още веднъж.“ Не, това е теологически неправилно! Бог никога не би поставил вечното ни бъдеще на подобен риск. Ако спасението ни зависеше от такова изпитание и грешки, никой от нас никога не би достигнал небето!

Възлюбени, ти и аз сме изправени пред същия горящ храст, пред който се изправи и Моисей. И този храст е преобраз на Божията огнена ревност срещу всяка плът, която влиза в присъствието Му преправена на святост. Той ни казва: „Не можеш да стоиш пред Мен върху този вид плътска земя. Има само една свята земя и тя е вярата в Моя Син и делото Му на Кръста!“

Това е единственият начин, по който Бог можеше да спаси и помири целия свят. Ако делата ни можеха да изработят спасението ни, само малък брой хора щяха да кандидатстват за спасение. Но аз вярвам в доктрината за безкрайното изкупление – че Христос умря за цялото човечество.

Много от любимите ми пуритански автори като Джон Оуен вярвали в обратното. Тяхната доктрина казвала, че „избрани“ означава, че Бог е избрал определени хора за царството Си, а останалите са обречени. Но лично аз не вярвам, че това учение е подкрепено от Библията. Напротив, аз вярвам, че чрез делото на Исус на Кръста, целия свят е помирен с Бог. Всеки, който чуе Словото Му, покае се от греха и се обърне към Него с вяра, става част от тялото Му!

Това означава, че Бог може да спаси дори и най-лошата част от човечеството. Можем да видим най-злия крадец, изнасилвач, убиец, наркоман или алкохолик – хора, които нямат никакви добри дела – свидетелстват: „Чрез покаяние и вяра те могат да станат правдни в Христос Исус!“

Това е истинската спасителна сила на Бог. Но много християни живеят, като че делата им са достатъчни. В Съдният ден те ще се изправят пред Бог в плътта си и ще кажат: „Виж всичко, което направих за Теб, Господи. Борих се да остана чист и свят. Пророкувах, храних гладните, изцерьвах болните, прогонвах демони. Направих всичко това за да Ти угодя!“

Но Бог ще отговори: „Никога не съм те познавал, понеже никога не си стоял на правилната земя! Никога не събу обувките си, не остави настрана доверието ти в плътта.“

Не направи нито едно от тези неща чрез силата на Духа Ми. Направи ги със собствената си сила. А те са смрад в ноздрите ми! Аз приемам праведността само на един човек – Синът Ми. А не виждам Сина Ми в теб. Ти не си в Христос!“

“А от Него сте вие в Христа Исуса, Който стана за нас мъдрост от Бога, и правда, и освещение, и изкупление; тъй щото, както е писано, "който се хвали, с Господа да се хвали". 1:30-31). С други думи: „Няма да позволя на никое човешко същество да се похвали в присъствието Ми. Те ще Ме хвалят само чрез Сина Ми, който се превръща в тяхна мъдрост всеки ден, в тяхна праведност и святост!“

Съществува само една земя, върху която можеш да станеш свят и това е абсолютното доверие в Христос!

Когато говоря за абсолютно доверие в Христос, нямам предвид само вяра в спасителната Му сила, но и в опазващата Му сила. Ние трябва да вярваме, че Духа Му ще направи живота ни като Неговия, което означава, че ще ни пази в Христос!

Помислете за това за момент. Преди ти беше отделен, отрязан от Бог чрез злите си дела. Та, какво добро нещо направи ти, за да оправиш нещата с Него? Никакво! Никой никога не е могъл да направи себе си свят. По-скоро ние сме водени до Христовата святост само чрез вяра, като приемаме онова, което казва Божието Слово: „Ако си в Христос, ти си свят, както е свят Той!“

Да, Той иска ежедневното ти ходене да е съобразено с вярата ти. Но истината е, че трябва да Му вярваме дори и за това. Трябва да вярваме в обещанията Му да ни даде Светия Дух, който ще ни направи като Христос в ежедневното ни ходене:

“И вас, които бяхте някога отстранени и по разположение врагове в злите си дела, примири сега чрез Неговата смърт в плътското Му тяло, да ви представи пред Себе Си свети, непорочни и безупречни, ако останете основани и твърди във вярата...” (Колосяни 1:21-23)

Обърнете внимание на фразата „ако останете във вярата...” Исус казва: „Просто продължавай да Ми вярваш и да живееш чрез вяра. И Аз ще те представя чист, непорочен, неопетнен, свят пред Отец!” Това е осветителната сила на Святия Дух – докато Духът ти дава сили да умъртвиш делата на плътта, Той ще те води чрез осъждението и утехата Си.

Има само една святост – Христовата! И никой християнин не е „по-свят от теб“. Няма степени в светостта, а само степени в зрелостта в Христос. Може да си бебе в Христос и въпреки това да си абсолютно свят в Исус. Така че е глупаво да се мериш с някого, който си мислиш, че е „свят“. Не! Всички ние сме измервани по един стандарт – светостта на Христос. И ако сме в Христос, Неговата святост е наша в еднакъв размер!

Никога вече не можеш да погледнеш някой християнски лидер и да кажеш: „О, бих искал да съм свят като него!“ Може би не притежаваш дисциплината на този човек, може би нямаш молитвения му живот, може да се бориш по-често с греха и да правиш повече грешки от него, но той не е по-приет от Отец, отколкото си ти. Не трябва да се сравняваш с никого, понеже в Божите очи никой не е по-възлюбен от теб!

Скъпи светии, събуйте обувките си, съблечете се от всяко упование на плътта. Ето я земята, върху която трябва да живеете: „Изисквам светостта ми, която е Христос Исус. Аз съм част от тялото Му. И моят Отец ме разглежда като свят, понеже съм в Христос!“

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1998 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Holy Ground!](#) / [Свята земя!](#)